

Problematika odborné praxe v oboru všeobecná sestra na pracovištích intenzivní péče - zkušenosti z 3. LF UK

Marie Zvoníčková

Jana Holubová

Ústav ošetřovatelství 3. LF UK

Praha

Kdo jsou naši studenti?

Kdo je učí? (na praxi)

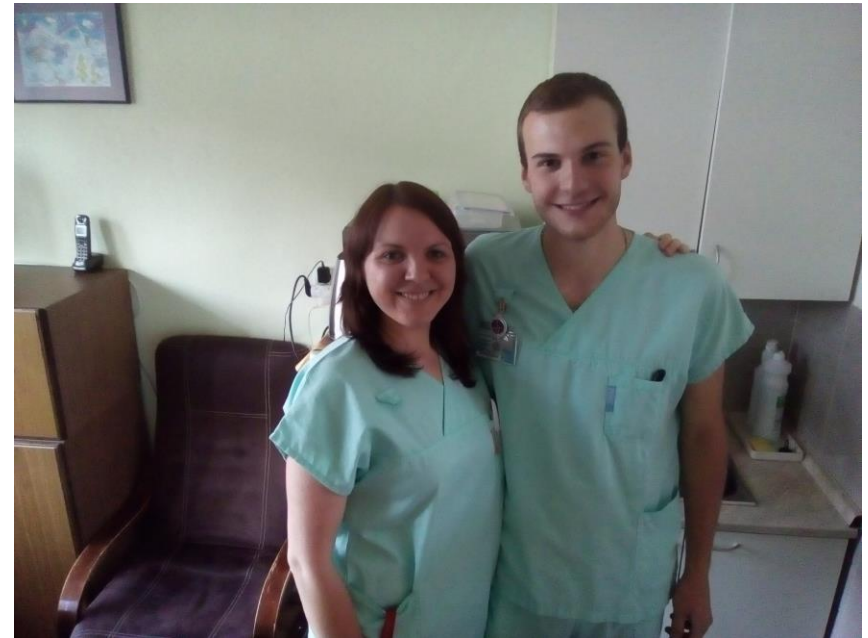

II. ÚSEK STUDIA

POVINNÉ PŘEDMĚTY					
Kód předmětu	Název předmětu	Garant za výuku	Kredit	Semestr	
				zimní	letní
				<u>předn./sem.</u>	<u>předn./sem.</u>
CNS011P2	Intenzivní péče	doc. MUDr. Jiří Málek, CSc. MUDr. Jan Šturma, CSc. MUDr. Petr Potměšil, PhD. Mgr. Ivana Trnková	2	2/0 Z, ZK	-
CNS008P2	Klinická propedeutika	doc. MUDr. Milan Jaroš, CSc.	2	-	2/2 Z, ZK
CNS006P2	Odborná praxe v semestru IV.	Mgr. Jana Holubová PhDr. Marie Zvoníčková	4	-	5 týdnů Z
CNS003P2	Ošetřovatelské postupy IV.	Mgr. Renata Vytejčková Mgr. Petra Sedlářová	3	-	0/3/8 Z
CNSPX2	Prázdninová praxe II.	Mgr. Jan Holubová PhDr. Marie Zvoníčková	4	-	4 týdny Z

Praxe na JIP

- 4. semestr
- 200 hodin=5týdnů
- Pod vedením mentorek 1:1
- Úvod do problematiky
- Nejedná se o specializační přípravu
- **MOTIVOVAT**
- Neotrávit, nezastrašit

Semestrální úkol

- Lékařská anamnéza, ošetrovatelská anamnéza a fyzikální vyšetření 4 pacientů
- Návaznost na klinickou propedeutiku
- Výběr pacientů ve spolupráci s mentorkou, vyšetřování i ve spolupráci s ochotným lékařem
- Inspirace CK 2001-2003

Je to nový svět

- Bylo to pro mě jako otevření dveří do úplně nového světa. (IS, CHIP 6, NNH)
- Této praxe jsem se bála, protože velká kamarádka s technikou nejsem. První týden jsem byla úplně ztracená, protože jsem nevěděla, jak obsluhovat infuzní pumpy a lineární dávkovače. (MS, CHK ÚVN)
- Hodnoty na monitorech či zkratky v dokumentaci jsem si musela opakovat několikrát, než jsem si je zapamatovala tak, abych jim rozuměla. Byla jsem si také nejistá v komunikaci se sledovaným pacientem. (BL, ICU A, ÚVN)
- Byla jsem nervózní z toho, jak to na tomto oddělení zvládnou, jelikož jsem nikdy na takovém místě na praxi nebyla. JIP pro mě byl něco jako nový svět. Když jsem se učila měření centrálního žilního tlaku, přišlo mi to neskutečně lehké, ale když jsem to pak měla udělat sama, vždy byl nějaký problém, proč mi to měřilo špatně. (KH, CHK NNB)
- Další, s čím jsem zpočátku bojovala, byly snad všechny zvuky. (PT, CHK ÚVN)

Učíme se při každé práci

- Se sanitáři jsme pokaždé připravovaly postel a její okolí pro nového pacienta. Daleko lépe a rychleji jsme se tak orientovaly, kde co máme hledat a jak smotat kde jaký kabel, či rozebrat jednotlivé přístroje. To vše bylo nezbytné a já jsem moc vděčná, že jsme se to měly možnost naučit. (VH, CHIP 6, NNH)
- Jednou mi mentorka dala za úkol zkontrolovat vybavení skříně na boxu. Zde jsem si uvědomila, že i tak zdánlivě lehký úkol může být těžký. S většinou pomůcek jsem se již setkala, ale kontrola materiálu s přesným, odborným názvem mi mnohdy činila problém. Naučila jsem se mnoho věcí odborně pojmenovat a také správně používat. (MR, JIPIK, ÚVN)

Trpělivé, přátelské a chápací mentorky

- Všechny sestry se nám 100% věnovaly a trpělivě nám vše vysvětlovaly a učily nás všem postupům, dokonce i vedení dokumentace. Sestřičky i doktoři k nám byli velmi vstřícní a ochotně odpovídali na naše dotazy. (MĚ, UJIP, FNM)
- Skvělé a přátelské prostředí, kam se mi každé ráno chtělo vstávat a jít pracovat. (VH, CHIP 6, NNH)
- Nejvíce děkuji mentorkám. Byly skvělé. Měly se mnou trpělivost, odpověděly mi na veškeré dotazy. Skvěle mě zapojily do práce a připadala jsem si jako člen týmu. Hlavně mi byly oporou při výkonech a v situacích, ve kterých jsem se ocitla poprvé. (IB, KJ 3.IK FNKV)
- Sestry byly vždy trpělivé, když se mi něco nedařilo, a vše mi vždy vysvětlily a ukázaly. (JV, JIP 2, CHK FNKV)

Jedinečný přístup

- Každou směnu jsem odcházel domů s popsanými několika A4 nových informací, které byly žádoucí se do další služby naučit. Byla to pro mě první praxe, na kterou jsem se musel připravovat i doma během volných dní. (JL, KAR, IKEM)
- Velice mě potěšilo, že mi poté, až dostuduji, nabídli místo se slovy: „Rádi tě tu uvidíme.“ To mě opravdu potěšilo. (ŠM, JIP NCH FNKV)
- Moje mentorka mne učila, jak moc záleží i na malých detailech, a díky ní jsem si jich začala také sama všimnout. I taková věc, která se může zdát jako drobnost jako, jak vysoko má viset pytlík se sekretem mozkomíšního moku, může rozhodnout o životě pacienta. Mentorka mi také pomohla myslet více dopředu. A tak jsem na konci praxe byla schopná mnohem více si zorganizovat práci a přemýšlet samostatně o péči o pacienta. (ŠV, JIP NCH ÚVN)

Na co je potřeba myslet

- Zprvu jsem se na praxi necítila vůbec dobře, jelikož se mi neustále měnili mentoři. Přišla jsem si jak páté kolo u vozu, nikdo si mě nevšímal, a i když jsem se snažila, tak mě do žádných výkonů nezapojovali.
- Setkala jsem se s umírajícím pacientem. Nejtěžší pro mě nebyl „konec“, ale fáze, kdy jsem viděla, že pacient bojuje, ale zlepšení stavu není možné. Také jsem si uvědomila, že spousta sester s dlouhou praxí berou umírání a hlavně péči o umírajícího jinak než studenti. Myslím, že nejsou tak empatické, jak by měly být. V této fázi je pro umírajícího člověka nejdůležitější lidský kontakt a především zájem zdravotníků o něj.
- Doneslo se ke mně, že moje mentorka říká, že jí vůbec neposílám zprávy a že jsem prý řekla, že je budu posílat až na konci. Byla jsem z toho velmi rozhořčená a mrzelo mě to, protože mi poslední dny přišlo, že „upadám v nelibost“ a nevěděla jsem, čím to je... Měla jsem velký strach a nechuť jít opět na praxi, nevěřila jsem si vůbec v ničem, pořád jsem přemýšlela o tom, co si o mě tedy myslí a již jsem se těšila, až praxe skončí.
- Bylo to takové intenzivní, spíš technické učení se bez používání emocí.

Základ úspěchu

- Výborný kolektiv
- Řádné vybavení, dodržování a vysvětlování postupů
- Skvělé vedení
- Dobrá spolupráce s lékaři

- Děkujeme Vám za pozornost a za všechnu péči, kterou věnujete našim studentům 😊